

Skrivelse från Moderaterna

Skrivelse från Moderaterna angående Parkeringstillstånd för Hemtjänsten

Under pandemin delade staden ut parkeringstillstånd till sina utförare inom framförallt vård och omsorg. Tanken var att den som undviker att resa kollektivt exponeras mindre för smitta. När pandemin nu klingat av har många saker återgått till det normala och parkeringstillstånden har också dragits in. Detta påverkar framförallt personal i hemtjänsten, då de ofta utför flera hembesök per dag och ofta måste förflytta sig över relativt stora avstånd, där kollektivtrafiken inte alltid har bra lösningar.

Pandemin innebar inte bara en tillfällig anpassning för hemtjänsten, utan också flera bestående förändringar inom branschen, som till exempel tidseffektiviseringar i scheman och en ökad kontinuitet hos utförarna. Detta har medfört att tiden som hemtjänstens personal har på sig för att förflytta sig mellan besöken minskat. Dagens schemaläggning bygger i stort sett på att personalen kan förflytta sig, så tidseffektivt som möjligt och då är bilen oftast en viktig möjliggörare.

Vårdgivarna inom hemtjänsten har inte några stora ekonomiska marginaler och ett parkeringstillstånd för ca 20000 sek per fordon och månad, är en stor utgiftsökning för deras verksamheter. I många fall är det billigare, att ta en kalkylerad risk för att få parkeringsböter, än att betala för tillstånd. Det är naturligtvis ingen bra lösning, att personal och företag, som utför tjänster åt kommunen, måste bryta mot kommunens egna regelverk, för att kunna utföra sitt arbete på bästa sätt.

Oavsett hur man väljer att lösa detta problem, så blir det en ökad kostnad, som i slutändan kommer att hamna hos Stockholms Stad. Alternativet är en försämrad service för våra medborgare

Med anledning av ovanstående undrar vi:

1. Hur har Stockholms Stad resonerat kring beslutet att dra tillbaka parkeringstillstånden?
2. Hur ser äldreförvaltningen på riskerna för en försämrad service och kostnadsökningar till följd av indragna parkeringstillstånd för hemtjänsten?
3. Vilka lösningar framgent ser äldreförvaltningen för att hantera denna problematik?